

Sygn. akt II K 130/13

POSTANOWIENIE

Dnia 21 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Koszalinie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Matejko

Protokolant: sekr. sąd. Adriana Jurek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Koszalinie Adama Niedka

w sprawie T. P.

z wniosku skazanego o wydanie wyroku łącznego

w przedmiocie umorzenia postępowania

postanawia

1. na podstawie art. 572 kpk umorzyć postępowanie w sprawie o wydanie wyroku łącznego,
2. na podstawie § 2 ust. 1, 2 i 3 w zw. z § 14 ust. 5, §19 pkt 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. K. kwotę 147,60 złotych (sto czterdzieści siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) w tym podatek od towarów i usług tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną skazanemu z urzędu, oraz kwotę 54,20 złotych (pięćdziesiąt cztery złote i dwadzieścia groszy) tytułem zwrotu poniesionych wydatków;
3. na podstawie art. 632 pkt 2 kpk kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

W dniu 16 grudnia 2013 roku do Sądu Okręgowego w Koszalinie wpłynął wniosek T. P., w którym skazany wniósł o ponowne połączenie kar jednostkowych pozbawienia wolności orzeczonych w wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 20 maja 2009 roku w sprawie II K 9/09, następnie zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 21 października 2009 roku w sprawie II Aka 106/09. W tym celu wniósł o wydanie wyroku łącznego i wymierzenie mu kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji czyli 13 lat pozbawienia wolności.

Sąd w oparciu o kartę karną ustalił, iż wobec skazanego T. P. nie zapadały żadne inne prawomocne wyroki karne poza wyrokiem ze sprawy II K 9/09.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Wniosek skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 85 kk Sąd orzeka karę łączną jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw.

Jednocześnie z treści art. 569 kpk wynika, iż instytucja wyroku łącznego ma zastosowanie tylko i wyłącznie gdy zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej przewidziane w art. 85 kk, w stosunku do osoby prawomocnie skazanej co najmniej dwoma wyrokami.

T. P. skazany był tylko jednym wyrokiem, a tym samym brak jest spełnienia podstawowego warunku niezbędnego do wydania wyroku łącznego.

W konsekwencji postępowanie należało umorzyć na podstawie art. 572 kpk. Na marginesie wskazać należy, iż we wskazywanym wyroku Sąd Okręgowy poza orzeczeniem kar jednostkowych za każdy z przypisanych oskarżonemu czynów wydał także rozstrzygnięcie w zakresie kary łącznej. Tym samym skorzystał już z instytucji kary łącznej przewidzianej w art. 85 kk, która leży u podstaw wydawania wyroków łącznych.

Z uwagi na okoliczność, że skazany reprezentowany był przez obrońcę wyznaczonego z urzędu, Sąd na podstawie § 2 ust. 1, 2 i 3 w zw. z § 14 ust. 5 i §19 pkt 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądził od Skarbu Państwa na rzecz wyznaczonego adwokata wynagrodzenie wraz z obowiązującą stawką podatku od towarów i usług, a także zwrot poniesionych, należycie udokumentowanych wydatków wynikłych przy wykonywaniu obowiązku obrony wobec skazanego.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 632 pkt. 2 kpk, uznając iż skazany przebywający od wielu lat w izolacji więziennej nie jest w stanie ich pokryć.

Mając na uwadze przedstawione motywy Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.